

Så som ringlekarne på Skansen utföras, torde de i flera afse-
enden få en ingripande betydelse. Själf räknar jag dem,
jämte folkdansarna, till de vackraste blommorna i den
svenska örtagård, som Nordiska museet har till
uppgift att dana uppe på Skansen.

ARTUR HAZELIUS.

SVENSKA RINGLEKAR

I lätt sättning för piano, med text
och beskrifning öfverderas utförande.

Upptecknade
på Skansen

Julius Wibergh®
1STA SAMLINGEN

INNEHÅLL:

1. I dala, i dalaskog.
2. Väfva vadmal.
3. Nigarepolskan.
4. Hopp mor Annika.
5. Skära hafre.
6. Tjuf och tjuf det ska' du heta.
7. Klara solen på himmelen den lyser.
8. Långa dansen.

Pris: Kr. 1: 25.

STOCKHOLM,
Wiberghska Musikförlaget.®

1. I dala, i dalaskog.

De lekande bilda ring. En går inom ringen med höger hand i sidan, medan första delen af strofen sjunges. Vid orden: »I dala, i dalaskog» uppbjudes en ur ringen och paret dansar med polkasteg till strofens slut. Den uppbjudne går därefter tillbaka i ringen, medan den förste åter går inom ringen såsom förut. Vid orden: »På bröllop, i bågge två» uppbjudes den, som förra gången uppbjöds, samt en ny, och de tre dansa i takt med musiken till sångens slut. Den sist uppbjudne stannar inom ringen, och leken börjar å nyo.

Så går jag här i ringen och ser uppå dig,
Så räcker jag dig handen, kom dansa med mig,

;;: I dala, i dalaskog ;:

I dala, i dalaskog

I dala, i skog.

Så går jag här i ringen och ser uppå dig,
Så räcker jag dig handen, kom dansa med mig.

;;: På bröllop i bågge två ;:

På bröllop i bågge två

På bröllop, i två.

Gående.

PIANO.

Från § till leken är slut.

2. Väfva vadmal.

Uppställning i två rader. Gossarne på ena sidan och flickorna på den andra. Sedan trädес med raska steg fram och tillbaka mot hvarandra. En, som föreställer skottspolen, springer under tiden hastigt mellan raderna. Så börjar upprinnelsen. Första paret börjar dansen. Flickan gifver högra armen åt gossen i andra paret och svänger om med honom. Gossen gör på samma sätt med den nederst stående flickan. De mötas, gifva hvarandra vänstra armen och dansa om ett slag. På samma sätt dansar gossen med alla flickorna och flickan med alla gossarne. Mellan hvarje omsvängning med de i raderna stående dansa gossen och flickan med hvarandra. Därefter börjar flickan samma dans med den nedersta i flickornas rad och gossen med den översta i gossarnas. När de dansat om med alla, taga de hvarandra i händerna och dansa fram med armarna höjda öfver de andra. Dessa klappa i händerna och huks sig ned. Parets stäljer sig därpå nedert. Nu börjar andra paret samma tur. Därefter de öfriga, till dess alla parens dansat om med såväl gossarne som flickorna. Då börjar sammansländet. De lekande taga parvis hvarandras händer. Första paret vänder sig mot de öfriga, kryper under det andra parets höjda armar, lyfter sedan armarna öfver det tredje, hvarefter hvarje par omväxlande kryper under och lyfter armarna öfver ett annat. När ett par hunnit längst ner i raden, byter det om händer och fortsätter dansen uppför raden på ofvan nämndt sätt. Fortsättes efter behag och bör ske hastigt.

Så väfva vi vadmal,
Så slå vi tillsamman.
:; Väfva vadmal
Och slå tillsamman
Och låta skälet gå rätt, rätt. :;

Så spola vi tutor,
Så väfva vi rutor.
:; Spola tutor
Och väfva rutor
Och låta skottspolen gå, gå. :;

Så stampa vi vadmal,
Så slå vi tillsamman.
:; Våra getter
Och våra kritter
De bita barken af trä, trä. :;

Springlek.

PIANO.

3. Nigarepolskan.

Två led midt emot hvarandra. Medan sången en gång sjunges, springer en af deltagarna ett hvarf mellan leden med höger hand i sidan, stannar sedan framför någon, sätter båda händerna i sidorna och hoppar, växelvis förande fram höger och vänster fot. Den, framför hvilken han (hon) stannat, hoppar på samma sätt. Vid orden: »Hej, tomtegubbar», vänder den uppjudande helt om med ett högt hopp. Den uppjudne lägger sina händer på dennes axlar, och sålunda springa de omkring till strofens slut. Leken fortsättes, tills alla äro uppjudna.

En liten tid vi lefva här
Med mycken möda och stort besvär.

:: Hej, tomtegubbar, slå i glasen
Och låt oss lustiga vara! ::

Dansande.

PIANO.

4. Hopp mor Annika!

Hvarje gosse bjuder upp en flicka och ställer henne på sin högra sida. Paren ställa sig bakom hvarandra i ring, så att gossarne komma inåt i ringen. Vänster hand i sidan. Medan första strofen sjunges, gå paren framåt, svängande händerna i takt med sången. Vid orden: »Hopp mor Annika!» stanna paren, och gossarne och flickorna i hvarje par vända sig mot hvarandra, klapptande i händerna. Då samma ord sjunges andra gången, dansa paren om. Hvarje flicka går därpå ett steg framåt till gossen i framför stående par. Denne, liksom alla gossarne, gör vid orden: »men gossarne ha inte hågen», en afvärjande rörelse. Sedan börjar leken på nytt.

;;: Lunka på, lunka på
Vi ha längre väg att gå. ;:
;;: Hopp mor Annika, hopp mor Annika,
Hopp min lilla Annika! ;:
;;: Hopp mor Annika, hopp mor Annika,
Se din dotter dansar. ;:
;;: Dansa medan du är ung,
När du blir gammal blir du så tung ;:
;;: Hopp mor Annika, hopp mor Annika.
Grisarna gå i rågen. ;:
;;: Flickorna vilja väl gifta sig
Men gossarne ha inte hågen. ;:

PIANO.

Sakta lunk.

Från § till leken är slut.

5. Skära hafre.

Ett udda antal lekande bilda ring, hvilken går åt vänster, medan första delen af strofen sjunges. Vid orden: »så tar jag min», söka alla att taga sig en make. Paren bilda därefter ring, den udda stannar inom ringen, och under det orden: »Fy skam, fy skam», sjungas, peka de lekande finger åt denne. Udden går sedan tillbaka i ringen, och leken börjar på nytt.

Skära, skära hafre
Och hvem ska' hafren binda?
Jo det ska' allra kärsten min,
Hvar ska' jag honom finna?
Jag såg'en i går afton
Uti det klara månaskin.
När hvor tar sin
Så tar jag min
Och då får udden ingen.
::: Ja det var rätt :::
Ja det var rätt och lagom,
Att (namnet) fick i ringen stå,
För ingen ville ha dig.
::: Fy skam, fy skam
För ingen ville ha dig :::

PIANO.

Lagom.

m.v.h.

D. S. tills leken är slut. Sedan coda.

CODA.

6. Tjuf och tjuf, det ska' du heta.

Ett udda antal lekande ställa sig par om par i två rader midt emot hvarandra.

Vid sångens början hoppar udden i takt fram till någon, bjuder upp denna, och de dansa med polkasteg tillbaka till uddens plats. Den, som därigenom blef udda, bjuder på samma sätt upp en ny. Den tredje udden står stilla tills andra strofen börjar. Vid orden: »tror jag o. s. v.» dansa alla paren om på sina platser till strofens slut.

Tjuf och tjuf det ska' du heta,
För du stal min lilla vän.
Men jag har den glada trösten,
Att jag får en ann' igen.
Tror jag trallala, tror jag tralla,
Tror jag trallala, tror jag så.
Jag har fått den stora sorgen,
Att jag mist min lilla vän.
Men jag har den glada trösten

Att jag får en ann' igen.
Tror jag trallala, tror jag tralla
Tror jag trallala, tror jag så.
Ser du, ser du, jag blef gifte
Ser du, ser du, jag fick man.
Och min man han heter Petter
Och jag tror han går väl an.
Tror jag trallala, tror jag tralla
Tror jag trallala, tror jag så.

Rätt fort.

PIANO.

W. M. F. 6

7. Klara solen på himmelen den lyser.

Alla i ring. En flicka springer inne i ringen med höger hand i sidan, medan första strofen sjunges. Vid orden: »kom, kom», bjuder hon upp en gosse, och dessa dansa till: »Och efter kommer prästen», då en gosse bjudes upp såsom »präst», och ringen stannar. Flickan och den förste gossen knäböja framför prästen, som håller sina händer över parets hufvuden. Vid orden: »Och du ska' heta far», slår »prästen» ett lätt slag på gossens axel, och vid: »och du skall heta mor», ett dylikt på flickans axel. Därefter bjuder prästen upp »pigan», och de fyra dansa till sångens slut.

»Pigan» stannar i ringen, och leken börjar ånyo.

∴ Klara solen på himmelen, den lyser ∴;
 ∴ Och friska vattnet i klara källan, det fryser, ∴;
 ∴ Kom, kom, min lilla vän, låt oss nappas. ∴;
 ∴ Och efter kommer prästen,
 Efter kommer prästen
 Med sin långa, svarta kappa ∴;
 ∴ Jag skall eder båda två sammanviga. ∴;
 Och du ska' heta far,
 Och du ska' heta mor,
 Och du vår lilla näcka piga.
 Du ska' heta far,
 Och du ska' heta mor,
 Och du vår lilla näcka piga.

Ej fort.

PIANO.

8. Långa dansen.

Vanlig långdans. Fattande hvarandras händer med en förare i téten, bilda de dansande en kedja, hvarannan man, hvarannan kvinna. Så bär det i väg.

Föraren måste alla följa; och är han uthållig, kunna de eftersta få svårt nog att komma med i alla svängningar. Ibland utför föraren följande lek: Han kryper under det sista parets armar, och hela danskedjan följer samma väg. Därpå lyfter det främsta

paret upp händerna och låter alla efterföljande med den, som förut var sist, i spetsen springa under dem. Så bryter sig föraren igenom kedjan, hvor som hälst; de öfriga följa honom, och knuten som härvid slås på kedjan, kan endast lösas så, att den sist genomkrypande släpper sitt tag och i hast växlar händer. Nu knyts kedjan samman till en ringdans, lösas åter upp, och skaran ilar vidare.

PIANO.

Springdans.

The musical score for 'Springdans.' includes five staves of music. The first staff is labeled 'PIANO.' and shows a treble clef, a key signature of three sharps, and a tempo of 3/4. It features dynamic markings *f*, *p*, *f*, *G. P.*, and *ff*. The subsequent four staves represent the dancing parts, each starting with a treble clef and a key signature of three sharps. The first dancing staff shows eighth-note patterns. The second dancing staff shows eighth-note patterns with a dynamic marking of *mf*. The third dancing staff shows sixteenth-note patterns with a dynamic marking of *f*. The fourth dancing staff shows eighth-note patterns. The fifth staff concludes with a dynamic marking of *p*. The music ends with a section title "D. S. tills dansen är slut. Sedan coda." followed by a coda section labeled "CODA." with a treble clef, a key signature of three sharps, and a tempo of 3/4.